

NEJAT GÖYÜNÇ

21.5.1959; 21.3.1959 ile mükerrer

NEJAT GÖYÜNÇ

18.Ağustos.1959 (18.8.1959)

Göttingen

Çok Muhterem ve Sevgili Hocam,

Size karşı çok kusurlu ve kabahatliyim. Bir müddet evvel göndermiş olduğunuz mektup ve onunla birlikte gelen resminiz bizleri ailece ziyadesiyle memnun ve size karşı bir defa daha minnettara bırakmıştı. Lakin ben Ağustos başında yaz sömestri sona erdiğinden sonra cevap veririm, diye biraz ihmal ettim. Sonra da bugüne kadar yazmak kısmet olmadı. Bu sebeple sizden defalarca özür dilemekle kabahatlerimi hafifletebilecek miyim, bilmiyorum.

Size evvelki mektubumda yazmıştım, zannediyorum. Profesör Heinz tarafından bana kendisinde Ayasofya Kütüphanesi'ndeki nüshasının fotokopisi bulunan Felek-i Ala-yı Tebrizî'nin Saadetname nam eseri doktora tezi olarak verilmiş, ben de onun teklifini hem burada bizim tarihimizle uğraşmak için gayri kâfi malzeme bulunması, hem de profesörün kuvvetli bulunduğu iktisadi tarih sahasına taalluku dolayısıyla kendisinden daha fazla faydalanabilmek gayesi ile kabul etmiştim. Sömestri devamınca bir yandan Farsça, bir yandan Arapça ve Kuran derslerine hazırlanmak için çok vakit sarf etmem lazım geldiğinden yazmam ile pek meşgul olamamıştım. Tatille beraber hemen zamanımı teze hasretmeye başladım. Benim için ilk merhale yazmayı doğru okumak. O da yazı birçok yerlerinde noktasız, metin Farsça, misaller ile mali tabirler de siyakat yazısı ile olduğundan çok müşkül oluyor. Hiç kimseye sormadan kendim okuyup bu yolda gayret sarf etmek de istiyorum. Bu sebeple içim içimi yiyor. Herhalde metni tamamen okumadan rahat edemeyeceğim. İşte bu manevi üzüntü ve endişem mektubumun bu ay içerisinde de bugüne kadar sürüncemede kalmasına sebep oldu. Tekrar tekrar özür diler, ileride bu gecikmemi unutturmaya çalışırım.

Allah kısmet eder de yazmanın okunmasını kış sömestrine kadar tamamlarsam yine seyahatname okumaya devam edeceğim, zira aklım hep onlarda.

Benim küçükler de on beş gündür buradaki ana mektebine gitmeye başladılar. Evde biraz ev sahiplerinden Almanca öğrenmişlerdi. Gayet iyi anlıyorlar. İnşallah dönünceye kadar iyi öğrenirler de orada da meşgul olmak bizlere düşer.

Siz, hanımefendi ve yavrularınız nasıllar?.. Çocuklar demeye dilim varmadı, ikisi de büyümüş, birer arslan olmuşlar. Öyle yetişkin gençleri gördükçe kendi öğretmenlik devrim gözümün önünde canlanıyor. Nedense Mardin'deki üç, Ankara'daki iki senelik öğretmenlik devrem daima hasretle andığım şeyler. Bilhassa Mardin'de talebelerle şehrin küçük oluşu dolayısıyla daha fazla meşgul olabildiğim için oradaki üç senem kendisini daha fazla aratıyor. Bunları düşündükçe de doktoramı bir an önce ikmâl ile bir şeyler öğrenip, biraz notlar edinip yurda dönmek arzu ve heyecanını duyuyorum.

Yakında tekrar sizi mektubumla ziyaret etmek ümidi ile şimdilik burada son veriyorum. Hepimizin sizin ve hanımefendinin ellerinden öperiz. Çocuklar ağabeyi ve ablalarının ellerinden de öperler. Biz de kendilerine başarılar dileriz. Tekrar en derin sevgi, hürmet ve selamlarımla ellerinizden öperim, sevgili hocam.

Nejat Göyünç